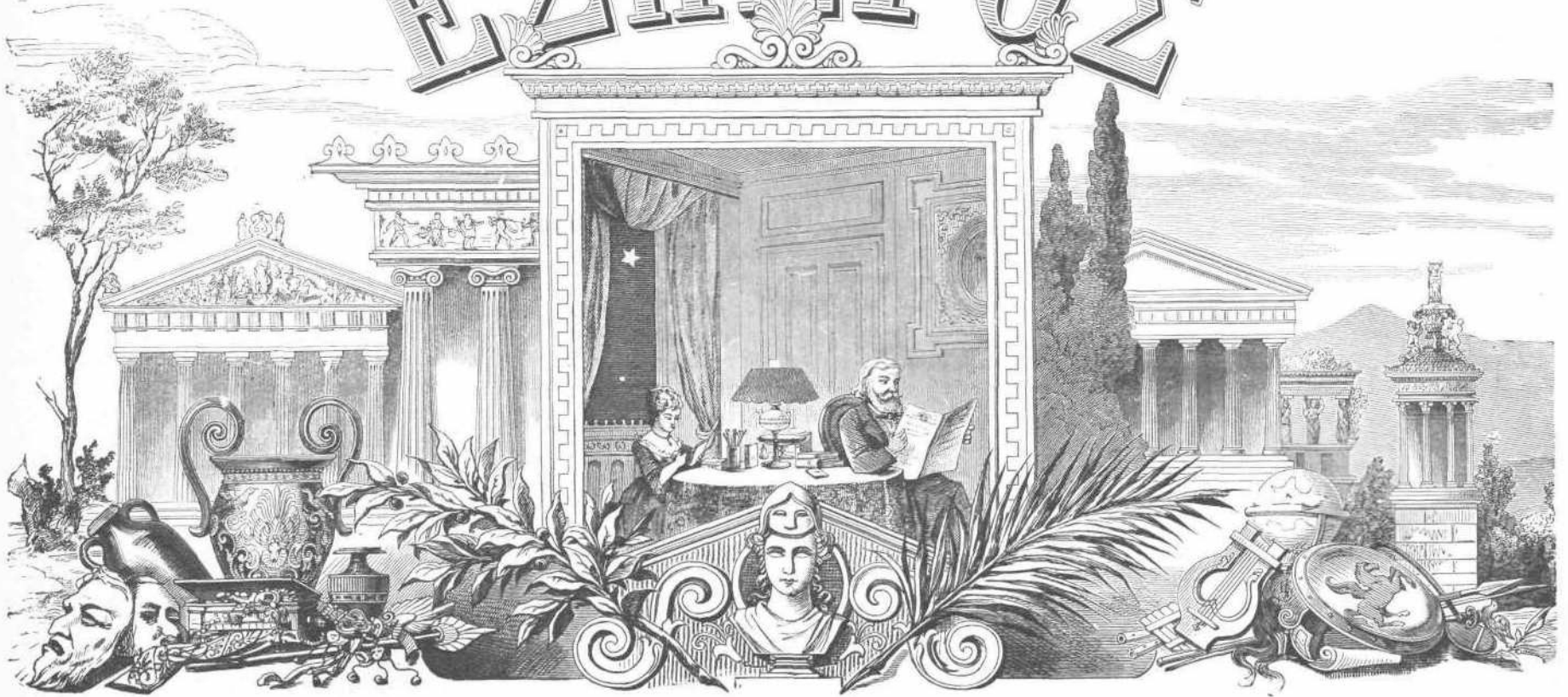

ΕΣΠΕΡΟΣ

ΕΤΟΣ Ε΄.

Ἐκδίδεται
τῆ 1/13 καὶ 15/27
ἐκάστου μηνός.

Ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ τῆ 15/27 Σεπτεμβρίου 1885

Τιμὴ ἑτήσια
προπληρωμένη
εἰς χροσόν.

Φράγκ. 40.
Μάρκ. 32.
Ρούβλ. 16.

Αρ. 106.

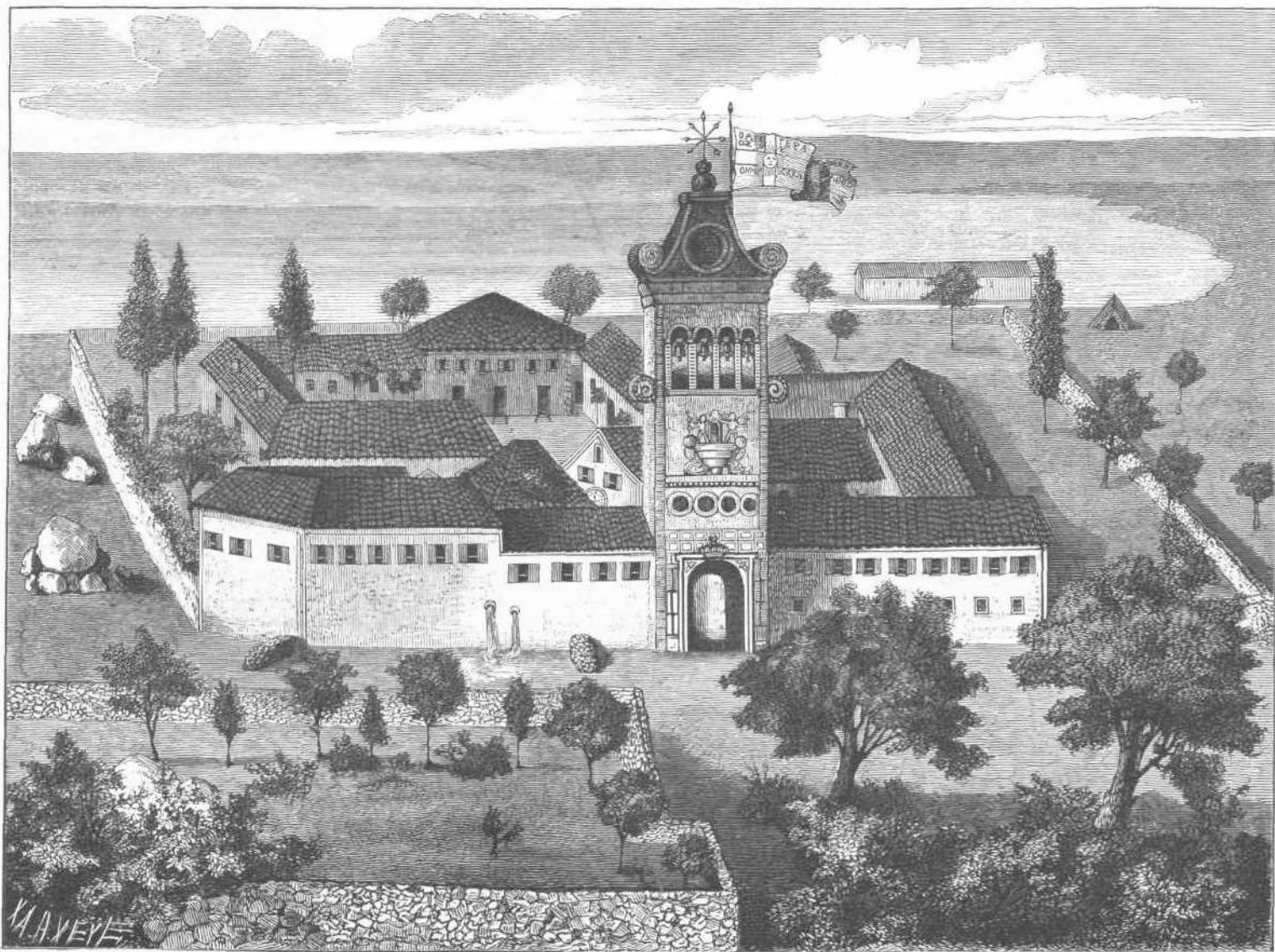
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Ἡ μορὴ τοῦ Ἁγίου Γερασίμου ἐν τῇ κοιλάδι Ὀμαλῶν ἐν Κεφαλληνίᾳ. — Ἡ πολιορκία τῆς Ἀλεξανδρείας (τέλος). — Ἡ γερμανικὴ Τράπεζα ἐν Βερολίῳ. — Ποίησις L'ame. (Φυγή). — Θεοδώρα (τέλος). — Ὁ πρῶτος ἔσως τοῦ μουσουλμανοῦ Βελλίνη. — Ἐν τῇ Ἀππία ὁδῷ ἐν Ῥώμῃ. — Περὶ ἠθῶν καὶ ἐθίμων τῶν Ἰνδῶν (συνέχεια). — Ἰουδαλοῦπη. Διήγημα (τέλος). — Τὰ περὶ χολέρας παρὰματα τοῦ ἱατροῦ

Ferran. — Ἡ ὀλῆσις. — Διάφορα. — Αἰνίγματα καὶ λύσεις. — Μετὰ παρατήματος ἀρ. 6.

ΕΙΚΟΝΕΣ.

Ἡ μορὴ τοῦ Ἁγίου Γερασίμου ἐν Κεφαλληνίᾳ. — Ἡ τράπεζα τῆς Γερμανίας ἐν Βερολίῳ (μετὰ δύο εἰκόνων). — Ἡ Ἀππία ὁδὸς ἐν Ῥώμῃ (μετὰ δύο εἰκόνων). — Ὁ πύργος τοῦ Γαλατᾶ ἐν Κωνσταντινουπόλει. — Ὁ Ἰσπανὸς ἱατρός Ferran. — Κρήνη ἐν τοῖς Γλυκείοις ὑδασιν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἡ ΜΟΝΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΙ.

λας θυρίδας διά τὰς εισπράξεις καὶ πληρωμὰς, καὶ ἐν τῷ μέσῳ ἀναπαυτικά ἀνάκλιτρα διά τοὺς περιμένοντάς. Αἱ θυρίδας εἶναι εἰκοσι τὸν ἀριθμὸν, ἐν τῷ μέσῳ δὲ αὐτῶν εὐρίσκειται τὸ γραφεῖον τοῦ διευθύνοντος τὸ τμήμα τοῦ ταμείου, ὅστις ἀπὸ τῆς θέσεώς του δύναται εὐκόλως νὰ ἐπιβλέπῃ τὰ πάντα. Περιγραφῆς μικρὰς ἄξιως εἶναι καὶ ὁ χῶρος, ἐν ᾧ παραδίδονται τὰ τιμαλφῆ σκεύη καὶ πράγματα τῶν ἰδιωτῶν, τὰ ὁποῖα δι' ὑδραυλικῆς πίεσεως καταδιβάλλονται ἀμέσως εἰς τὸ ἐν τοῖς ὑπογείοις κείμενον θησαυροφυλάκιον, ἐνθα μένουσιν ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ μέχρι πρώτης ἀναζητήσεως τοῦ ἰδιοκτήτου. Διὰ τοὺς μὴ ἐπιθυμούντας νὰ παραδώσῃ τὰ πολύτιμά των σκεύη ἢ σπουδαία ἔγγραφα ἐνώπιον τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς, οἷτινες ὑφείλουσι νὰ τηρήσωσιν ἄκραν μυστικότητα ἐπὶ παντὶ παύσεως, ὑπάρχουσι καὶ ἰδιαιτέροι θαλαμίσκοι, ἐν οἷς δύναται ὁ θέλων νὰ ἀνοίγῃ ἐλευθέρως τὰ κεινῶτά του, νὰ προσθέτῃ σκεύη ἢ ἔγγραφα χωρὶς νὰ φραίνεται.

Ἡ ἐτέρα τῶν εἰκόνων ἡμῶν παριστᾷ τὴν αἴθουσαν τοῦ Συμβουλίου, κειμένην ἐν τῷ ἄνω πατώματι, ὅπου ἐν γένει εἶναι τὰ γραφεῖα τῆς διοικήσεως. Ὁ ὀργανισμὸς τῆς διοικήσεως ταύτης εἶναι εἰς ἄκρον περίεργος καὶ ὀλίγον γνωστός. Ἡ δικαιοδοσία αὐτῆς ἐκτείνεται ἐπὶ 61 ὑποκαταστήματα, ἐπὶ δύο αὐτεξουσίους Τραπεζὰς, ὧν ἡ μεγάλη Τράπεζα διατελεῖ συνέτακτος, καὶ ἐπὶ 151 πρακτορεῖα. Ὅλα αἱ διακλαδωσθεὶς αὐταὶ διοικουῦνται ὑπὸ ἰδιαίτερου διευθυντοῦ ἔχοντος ὑπ' αὐτὸν ἀνάλογον ἀριθμὸν ὑπαλλήλων. Ἡ κεντρικὴ διοίκις εἶναι ἐν Βερολίνῳ, καὶ ὁ γενικὸς διοικητὴς τῆς Τραπεζῆς εἶναι σήμερον ὁ δραστηριώτατος καὶ ἐμπειρότατος κύριος DECHEND, ὅστις ἐν ἔτει 1876 ἐώρασε τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα ὡς μέλος τοῦ διοικητικοῦ τῆς Τραπεζῆς συμβουλίου. Ὑπὸ τὸν γενικὸν διοικητὴν ὑπάρχουσι 6 διοικηταί, οἷτινες διορίζονται κατ' εὐθείαν ὑπὸ τοῦ αυτοκράτορος διὰ βίου. Τὸ δὲ διοικητικὸν συμβούλιον, συγκείμενον ἐκ 15 τακτικῶν μελῶν καὶ 15 παραπληρωματικῶν διορίζεται κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς γενικῆς τῶν μετόχων συνελεύσεως. Τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου ἐκλέγονται ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων τραπεζικῶν καὶ ἐργοστασιαρχῶν. Ἐκ τοῦ συμβουλίου τούτου ἐκλέγεται τριμελὴς ἐπιτροπὴ ἐφορευτικὴ τῶν ἐργασιῶν, ἧτις συνεδριάζει μετὰ τῶν διοικητῶν καὶ ἔχει καὶ ψήφον. Ὁ αὐτὸς ὀργανισμὸς ἐπικρατεῖ καὶ ἐπὶ ὅλων τῶν ὑποκαταστημάτων, ὥστε ἀδόξαν καθίσταται πλούσιοι τραπεζίται ἢ ἐργοστασίαρχοι νὰ ἐξασκήσωσιν ἐπιτροπὴν τινα ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς. Κυβερνητικὴ ἐπιτροπὴ ἐπιβλέπει τὰ πάντα, ἢς πρόεδρος εἶναι αὐτὸς ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ, καὶ μέλη οἱ ἐγκριτωτέροι οικονομολόγοι τῶν διαφόρων γερμανικῶν κρατῶν.

Μὲ τοιοῦτον ὀργανισμόν καὶ ἐπειδὴ τὰ ἐν κυκλοφορίᾳ χαρτονομίσματα δὲν ἀντιπροσωπεύουσι μόνον τὰ 33 1/3 % τοῦ μεταλλικοῦ, ὡς ἀπαιτεῖ ὁ νόμος, ἀλλὰ τὰ 80 %, ἐξηγεῖται καὶ ἡ πίστις, ἧς ἀπολαμβάνει τὸ πιστωτικὸν τοῦτο κατὰστῆμα κατ' ὅλην τὴν Γερμανίαν. Διερχόμενοι τὴν διεπιστήμη τῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦ γενικοῦ Λογιστηρίου εἰσερχόμεθα εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων, αἰθουσαν πλουσία καὶ πολυτελέστατα διασκευασμένην. Παρὰ τὴν αἴθουσαν ταύτην εἶναι ἡ αἴθουσα τῶν συνελεύσεων, ἐτε εὐρυτέρα, κεκοσμημένη διὰ τεσσάρων μεγάλων χαλκῶν ἀγαλμάτων, παριστώντων τὸν πόλεμον καὶ τὴν εἰρήνην ἀφ' ἐνός, τὴν ἐργασίαν καὶ τὸν πλοῦτον ἀφ' ἑτέρου.

Τοιοῦτο ἐν συνόψει τὸ πρότυπον τοῦτο πιστωτικὸν κατὰστῆμα.

L'AME

par M. GUSTAVE LAFFON.

Recueille-toi, mon âme, et regarde en toi-même,
Contemple avec douceur les choses d'ici-bas.
Est-il donc nécessaire à ton bonheur suprême
D'expliquer l'univers qui ne s'explique pas?

Cet examen pourra, si tu restes sereine,
Rendre ton sort plus doux, tes regrets moins amers;
Peut-être pourras-tu mieux supporter ta peine
En voyant des martyrs résignés dans leurs fers

Le monde a ses beautés et la vie a ses charmes;
Même au fond des douleurs il est des voluptés;
Le rire trouve place au milieu de nos larmes,
L'orage fait surgir d'ineffables clartés.

Quel est donc le tourment, quel est donc le supplice
Dont tu saignes, mon âme, et gémis constamment?
A cette question réponds sans artifice.
— Tu le veux? Je t'y réponds; écoute maintenant

Ce qui fait mon tourment, ce qui fait ma torture,
C'est l'Eternel Mystère, impénétrable et noir,
Qu'on rencontre partout au seuil de la nature,
Inexorable Sphinx jaloux de son pouvoir;

C'est de chercher toujours mon but, mon origine.
Et d'être condamnée à ne les point trouver;
D'aspirer au flambeau qui de loin m'illumine,
De courir après lui sans jamais l'aborder

C'est de voir tous les jours des êtres qu'on adore,
Élevés par la mort sans pitié pour nos maux,
Et cet Être inconnu qu'on aime et qu'on implore
Rester sourd à mes cris, plus sourd que leurs tombeaux.

Brûlant de tout savoir, brûlant de tout comprendre
J'ai soumis l'univers au feu de mon creuset,
Avec un saint émoi j'en ai palpé la cendre:
J'ai toujours rencontré l'invincible secret.

Ah! que ne suis-je encor l'âme pure et docile,
D'un tendre enfant à qui sa mère, avec amour,
Rèvelè en quelques mots puisés dans l'Évangile,
Ce qu'à présent en vain je cherche nuit et jour!

Le feu qui me dévore et un amour immense
Pour tout ce qui se nomme et ne se connaît pas,
Ineffables beautés que rêve l'espérance,
Mais dont nul n'a goûté les immortels appas.

Où, j'ai toujours aimé ce que le monde ignore,
Ce que tous ont rêvé, mais que nul n'a pu voir;
Et j'ai toujours cherché ce qui se cache encore,
Sans lasser mon amour, sans lasser mon espoir.

J'aime Dieu, l'Infini, le Beau, le Vrai, le Juste,
Dont peut-être je suis un immortel fragment;
Et cependant, malgré cette origine auguste,
Je n'en sais pas plus long que l'onde du torrent.

J'ai tout interrogé sur le secret des choses,
Depuis le chêne altier jusqu'au plant roseau,
Depuis le cri des vents jusqu'au parfum des roses.
Ma voix, comme au désert, n'a pas trouvé d'écho!

Ah! si dans mon ardeur d'aborder ce que j'aime,
Je pouvais jusqu'au ciel m'élever d'un seul bond,
Je voudrais du soleil briser le diadème,
Et sonder en tous sens son abîme profond.

Pent-être dans son sein où tout fond et bouillonne
Je verrais du chaos les germes féconds,
Ce qui donne la vie et ce qui la couronne
En semant la raison chez les êtres pensants.

Et, poursuivant mon vol, je parcourrais l'espace
Où scintillent la nuit les astres, soleils nains,
Et là, les contemplant, leur parlant face à face,
Je leur demanderais le destin des humains,

Je leur demanderais s'ils servent quelque maître
Si c'est pour l'honneur qu'ils brillent dans les nuits
S'ils savent comme nous ce qu'est mourir et naître,
S'ils ont une âme aussi sujette à des ennuis.

Peut-être qu'au delà de ce monde visible,
Que la mort et le mal oppriment tour à tour,
Le Sublime Idéal nous devient accessible,
En dévoilant enfin sa face à notre amour.

Peut-être en tâtonnant et fouillant dans les mondes
Je pourrais rencontrer la Sainte Vérité,
Et ces êtres chéris dont les tombes profondes
Sont sourdes ici-bas à notre humanité.

Voilà l'inabordable objet auquel j'aspire,
Voilà le Nil céleste où je veux m'abreuver.
Oh! vous tous qui criez: «c'est un rêve, un délire»
Plaignez mon triste sort et laissez-moi rêver!

ΨΥΧΗ.

Μετάφρασις.

Περσουλλέγου, ὦ ψυχὴ, εἰς αὐτὴν ἀθροῖζου,
ῥῆσας εἰς τὰ ἐπι τῆς ἀρχῆς, περιορίζου
εἶναι λοιπὸν ἐπ'ἀνάγκης ὅπως εὐδαμονήσης;
τὰ ἅλτα μυστήρια τοῦ σύμπαντος νὰ λύσης;

Ναί, ἴσως ἢ ἐξέτασε τῶν ὠδῶ ἐν γαλήνῃ
θερμὸν σε παραμυθίῃ, τὴν θλιβὴν σου πρᾶριν.
Ἄνεκτοτέρα τὴν ποιήν ἴσως τὴν σὴν εὐρύθειαι
ἐγκαρτερούσας βλέπουσα ἄλλας ψυχὰς ἐπίσης.

Ἔχει ὁ βίος θέλητῆρα, ὁ κόσμος ἔχει κάλλη;
ἐκ τοῦ θύβου τῶν θλίψεων ἢ ἥρῳα προβάλλει,
τοὺς θρήνους μειδιάματα σφραγίζουσιν ἐλπίδος
καὶ ἀστραπαὶ ἐξέρχονται τῶν κόλπων καταγίδοι.

Τίς ὁ κολάζων σε λοιπὸν, ὁ δάκνων σε σκορπίος,
ὁ διαρκῶς εἰς στεναγμούς, ψυχῇ, κινῶν σε ποῖος;
Εἰπέ, εἰπέ, ἀπόκριαι, ἀπροκαλύπτως λάλει.
— "Ἔστω! Ἴδού σοι ἀπαντῶ." Ἄκουε δὴ." Καὶ ψάλλει.

"Κόλασις, βασανὸς ἱμοῦ εἶναι ὡς ἐν καμίνῳ
"τὸ ἄβυστον, τὸ σκοτεινὸν Μυστήριον ἐκεῖνο,
"τὸ ἀπαντῶν ἐν τῷ σὸφῷ τῆς φύσεως ἀπάσῃ,
"ἢ Σφιγξ ἢ ἀδυσώπητος, τὴν οὐδαικῶς μαλίσταται,

"ὃ τὸν ἑμὸν προορισμὸν ἀπαύστως ἀνιχνεύει,
"τὸ τὴν ἔμψυχον ἕλκειν ἀρχὴν καὶ τὸ μὴδὲν ἀγρεύει,
"τὸ τὸν πύρρον τὸν πῦρρῳθαι τὴν λάμψιν γλυκυτάτην
"προχροντά μοι ἐκζητεῖν, ποθεῖν, διώκειν μάτην"

"ὃ μίαν φίλτην ὑπαρξίν ἡμέραν βλέπει πᾶσαν
"ἄνατον ὕμνα πιπέουσαν, φγγοῦσαν, ἀποπτάσαν,
"τῶν τάφων δὲ κωφερότερον εἰς γόνους, εἰς δεήσεις
"μέμον τὸ ὄν τὸ ἀγνωστον, ὅπερ φιλεῖ ἡ κτίσις.

"Τοῦ πάντα γινῶνα ἐν ἑμοὶ τὸν ἔρωτα ἐχέλω,
"τὸ πᾶν ἐν τῇ φλεγούσῃ μου χολῆν ἀνάλω,
"τὴν κόνιν ψάω παλλούσα τὴν τοῦ χωνευτηρίου,
"φεῦ! πάλιν ἀντιμέτωπός εἰμι τοῦ μυστηρίου"

"Παιδὸς ψυχῆ εὐχόος, ἀγνὴ δὲ ἡμῶν ἔτι,
"εἰς τὴν ἢ μήτηρ ἐν στοργῇ ἅγια ἀποθέτει
"τῆς Βίβλου τὴν ἀλήθειαν, πασῶν τὴν γλυκυτέραν,
"τὴν μάτην νῶν ἐπιζητῶ νύκτωρ καὶ μετ' ἡμέραν.

"Πόνθος τοῦ γινῶνα φλέγει με (ἀσβεστον τοῦτο πάθος)
"τὸ ἔχον ἴσως ὄνομα, ἀλλ' ἀγνωστον τὸ βάθος,
"ἀπεριγράπτους καλλόνάς, ἅς ὄνειρο μορφοῦσι,
"ἀλλ' ὦν ποτὲ τὰ θέλητῆρα θηγοῖ δὲν βεβήλουσι.

"Πρὸς πᾶν τὸ ἀγνωστον ἱμοῦ ἢ φύσις ῥέπει,
"πρὸς πᾶν, ὅπερ ὁ νοὺς μορφοῖ, ἀλλ' ὁφθαλμοῖς δὲν βλέπει.
"Ἔν ἔρωτι ἀκούρατος καὶ γλυκερῶ ἑλπίδι.
"ζῆτος πᾶν ἔτι κρῖπεται καὶ ὄραμα δὲν θά ἴδῃ.

"Θέλει με θεῖον καὶ Κάλὸν καὶ Ἄληθές καὶ Δίκην,
"ὦν ἴσως μέρδιόν εἰμι ἐν ἀριλλώδει θήκῃ,
"Ἄλλὰ πρὸς τί καταγωγὴν σεμνή; Τί πλέον ἔχει;
"Γινώσκω ὅσα καὶ αὐτὸ τὸ ὕδωρ, ὅπερ τρέχει!

"Μάτην τὸ πᾶν ἠρώτηρα περὶ τῶν μυστηρίων,
"τὴν υπερήφανον τὴν ὄρν, τὸν κάλλιον, τὸ ἴον,
"τὴν αὖραν τὴν ἐκπνεύσαν ἐν στεναγμῷ πενθίμῳ,
"φεῦ! ἢ φωνὴ μου τὴν φωνὴν βοῶντος ἐν ἐρήμῳ-φ.

"Ὡ εἶάν ἦτο δυνατόν ἐν τῇ τοῦ πῆθος ἔσει
"ὄτ' ἄλματος νὰ εὐρεθῶ ἐν τῇ ἐκτάσει μέγῃ,
"καὶ ἠραύουσα τὸν στέφανον τοῦ Φοῖβου νὰ εἰσδύσω,
"τὰς φοβεράς ἀβύσσους τοῦ καλῶς νὰ ἐρευνήσω.

"Ἴσως ἀνεύρισκον ἐκεῖ ζέοντα, τετχιότα
"τὰ σπέρματα τὰ γόνιμα τῆς πλάσεως τὰ πρώτα
"Ἴσως ἀνεύρισκον ἐκεῖ τὰ ζωῦρα σκιρτώντα
"τὰ ὑπαρξίν δωρούμενα καὶ λόγον εἰς τὰ ὄντα.

"Εἰς τὸ κενόν προβαίνουσα, σιλίουσα τοὺς αἰθήρας,
"ποὺς νάνους φοβούς, τοὺς λαμπροὺς ἐν τῇ νυκτὶ ἀστέρας
"βλέπουσα κατὰ πρόσωπον ἐγγύθεν θὰ ταλμῆσω,
"τίνας αἱ τῶν θνητῶν τότε νὰ ἐρωτήσω.

"Ἢὰ ἐρωτήσω κύριον ἀν ἔγρουσι καὶ οὔτοι,
"ἀν γάριν τοῦ προχέουσι τὰ τοῦ φωτός των πλούτη,
"τὸ θῆσθαι καὶ τὸ γίνεσθαι γνωστὰ αὐτοῖς ἀν εἶναι,
"ἀν ἔγρουσι ψυχῆν τινα, τὴν τήκουσιν ὄδνοι.

"Ἴσως μακρὰν αὐτῆς τῆς γῆς, τὴν θάνατος μαστίζει
"καὶ ἡ κακία νέμεται, ἴσως ἐν ἐλεει γλίττει
"καμπεύμενον τὸ κάλυμμα αὐτοῦ τὸ ἑρβώδες
"καὶ φανεροῦται εἰς ἡμᾶς τὸ Ἄκρον Ἰδαῖδες.

"Τοὺς κόσμους ἐξετάουσα, ἴσως ἐκεῖ ἀνέρω
"τὴν Καθαρὰν Ἀληθειάν, τὴν ἀγνωστον τοῖς δεῦρο.
"Ἴσως ἐκεῖ τὰ προσφιλεῖ ἀνέρω πάλιν ὄντα,
"ὦν στέφουσι περιπαθῶς τὰ μνήματα σιγόντα.

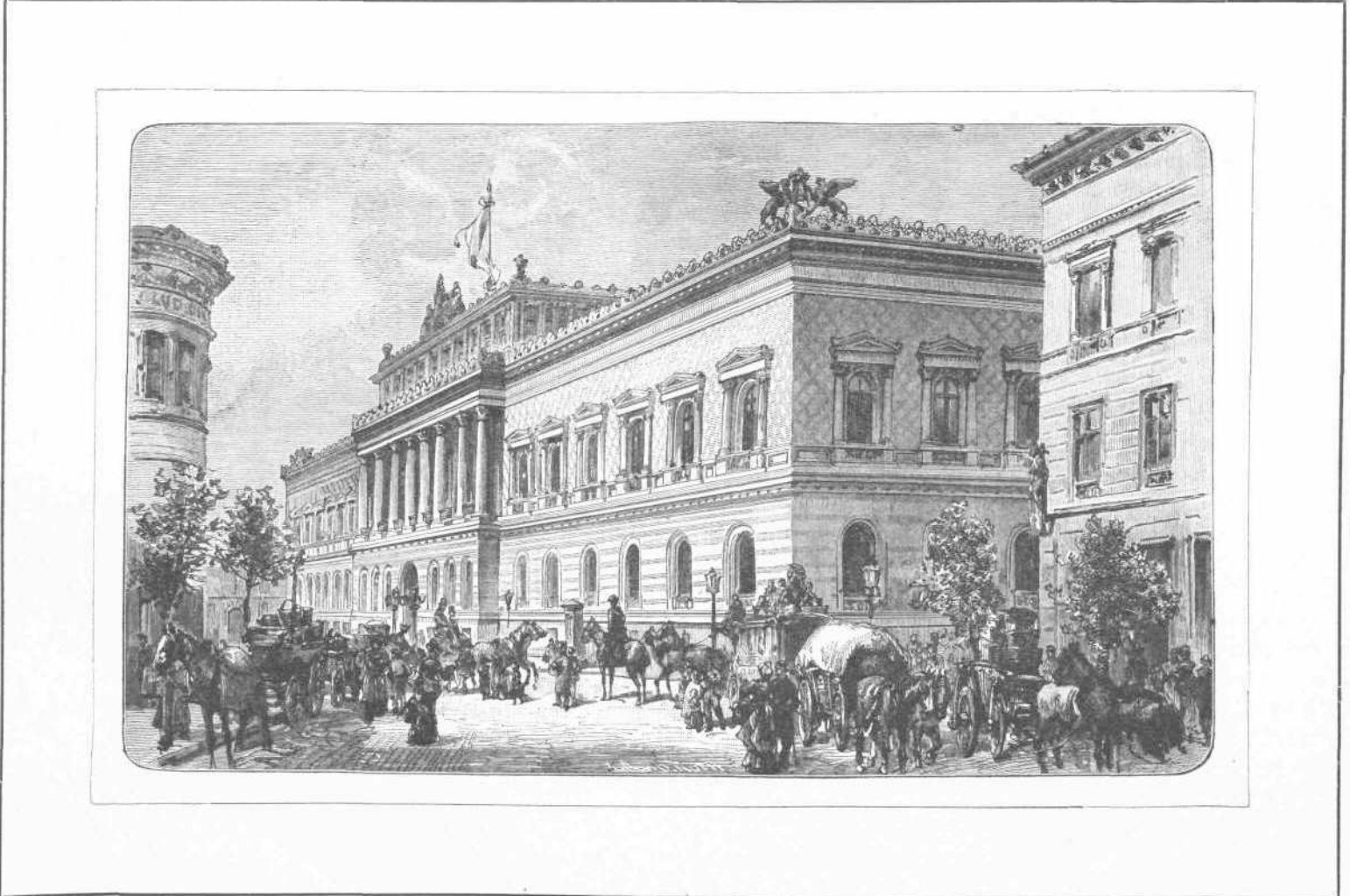
"Ἴδού τὸ ἀπροσπέλαστον σημεῖον πρὸς ὃ ταίνω,
"Ὁ Νεῖλος ὁ οὐράνιος, ἐν φ' ποῦθ' ἐν πίνω,
"θνητοῖ, οἱ θεωροῦντές με καὶ ὕπνου ὡς λαλοῦσαν,
"οἰκτείρατε, ἀλλ' ἄφετε τὴν ὄνειροπολοῦσαν."

*Αδριανουπόλει, μηνὶ Αὐγούστῳ 1885.

Χριστόφορος Σαμαρσιόγης γυμνασιάρχης.

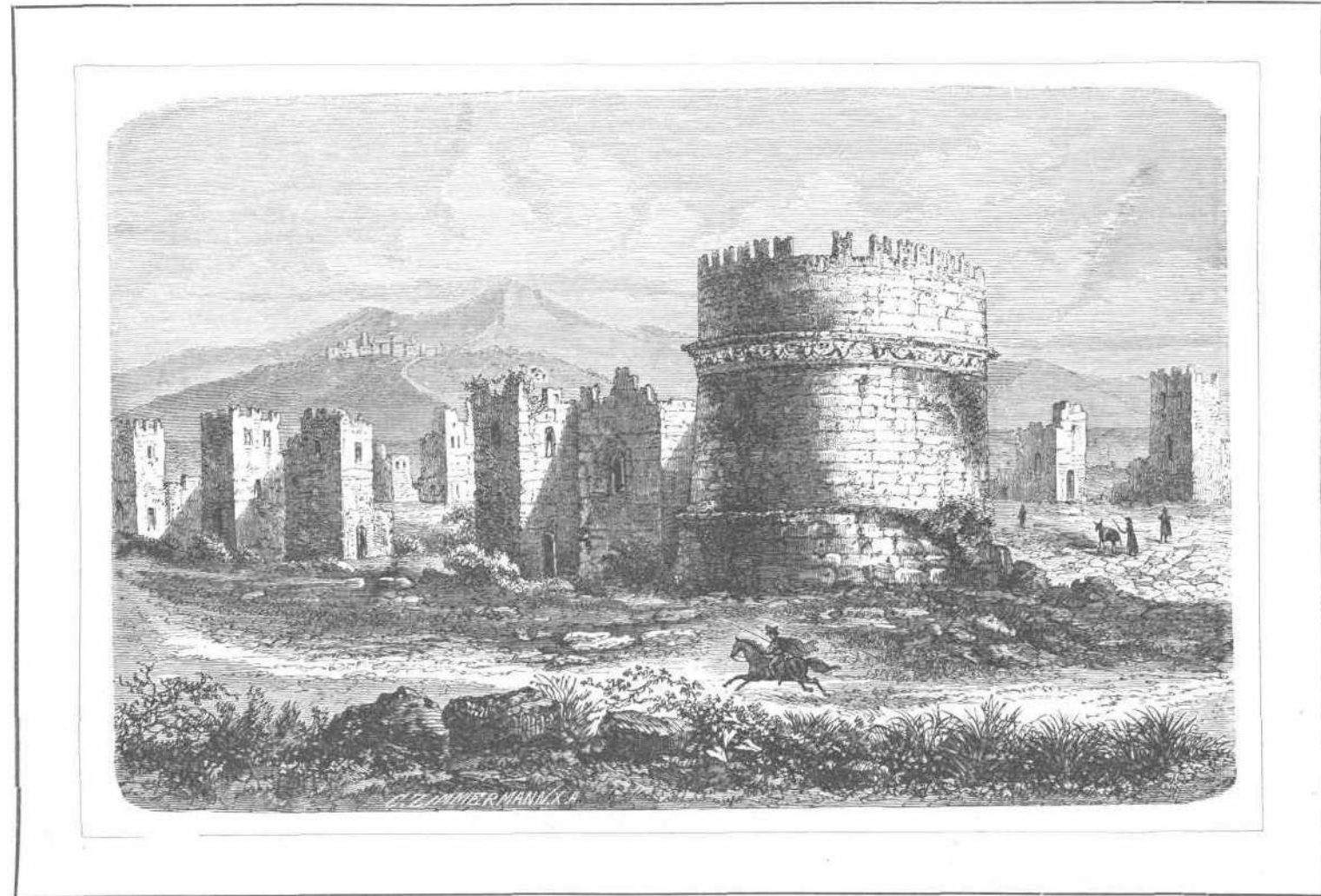

Η ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ.

Η ΚΥΡΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΑ.

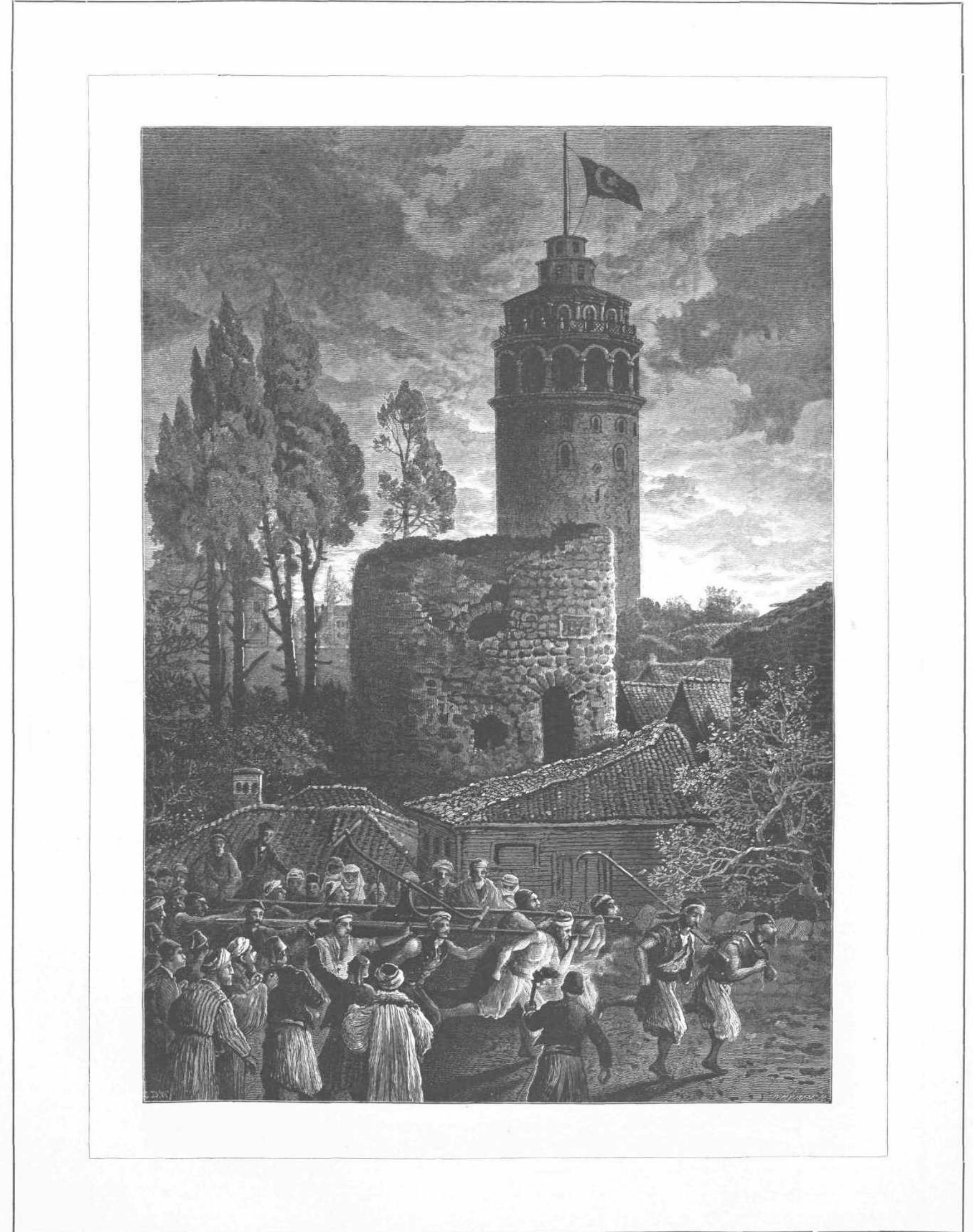
Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ.

ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΚΑΙΚΙΛΙΑΣ ΜΕΤΕΛΛΑΣ.

Η ΠΥΡΑΜΙΣ ΤΟΥ ΚΕΣΤΙΟΥ.
Η ΑΠΠΙΑ ΟΔΟΣ ΕΝ ΡΩΜΗ.

Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΟΥ ΓΑΛΑΤΑ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

ΤΑ ΠΕΡΙ ΧΟΛΕΡΑΣ ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ FERRAN.

ὑπό Dr. Respaud.

(Μετὰ εἰκόνας. Ἔρα σελ. 157.)

Ἄρ' ἡς ἐποχῆς ὁ PASTEUR ἀπέδειξεν ἡμῖν τὴν ὑπαρξίν τῶν μικροβίων καὶ τὴν παθογένειαν αὐτῶν, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἀπεκάλυψεν ἡμῖν τὸ μέγα πρόβλημα τοῦ ἐνοφθαλμισμού τῶν ἐπιδημικῶν νοσημάτων, ἀρχάνης ὄρων ἡνοίχθη αἰφνιδίως πρὸς τὸν ἱατρόν· ὅτι ὁ PASTEUR ἐποίησε διὰ τὰ ζῶα, ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ἤλπισεν ὅτι θὰ κατορθώσῃ καὶ διὰ τὸν ἄνθρωπον. Ἐπεζητήσατε τινες νομίζοντες ὅτι εἰσὶν ἀναγκαῖα ἐνταῦθα.

Πάντες γνωρίζομεν ἰδιόζυον τινά νόσον τῶν ὀρνίθων, ἣτις διὰ τοῦ ἐπιδημικοῦ αὐτῆς χαρακτῆρος καὶ τῆς ταχύτητος μεθ' ἧς ἀποθνήσκου τὸ ζῶον, δικαίως ὀνομάσθη χολέρα τῶν ὀρνίθων. Ἀποδειχθέντος ὅτι αἰτίον τῆς νόσου ἦτο μικροβίον τι, ὁ PASTEUR παρατήρησεν, ὅτι τοῦτο καλλιεργουμένον ἐν ζυμῇ, ἀπόλυτος τοῦ χρόνου προοίτιον τὴν δραστηριότητα αὐτοῦ. Τιοῦτος ἐκ καλλιεργίας ζωμῆς δοκιμαζόμενος κατὰ δεκαπενθήμερον ἐπὶ δεκάδος ὀρνίθων, δίδει τὰ ἐξῆς ἀποτελέσματα· κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα ἀποθνήσκουσι 7—8 ἐπὶ 10· τὸν τρίτον μῆνα ἀποθνήσκουσι 2—3, τέλος μετὰ 4—5 μῆνας οὐδεὶς θάνατος, αἱ δ' ὀρνίθες ἀύχουσι παραδοικὴν τινά μόνον νόσον. Τὸ δὲ παράδοξον εἶναι ὅτι, μετὰ τὸν ἥπιον τοῦτον ἐνοφθαλμισμόν, ἐὰν ἐκτελέσωμεν νέαν ἰώδη ἐνεσίαν λαν δραστηρίαν, αἱ ὀρνίθες δὲν ἀποθνήσκουσι· εἶναι ἤδη ἐνοφθαλμισμένοι.

Αὕτη εἶναι λοιπὸν ἡ πρώτη περίοδος τοῦ ἐνοφθαλμισμού τῶν μικροβίων, ὃν δὲν πρέπει νὰ συγχέωμεν μετὰ τὸν τοῦ JENNER. Ἡ δαμαλὶς τῆς εὐλογίας, ἧς ἡ φύσις δὲν ἐγνωσθῆ εἰσέτι, λαμβάνεται ἐκ τῶν φλυκταίνων τῆς θηλῆς τῶν μαστῶν τῆς δαμαλέως· δὲν δυνάμεθα νὰ κατασκευάσωμεν ταύτην· ὡς ἐκ τούτου ἤμεθα ἡναγκασμένοι νὰ καταφεύγωμεν εἰς τὰ ζῶα. Τούτου δ' ἕνεκα ἡ ἀνακάλυψις τοῦ JENNER, ἐκτός τῆς εἰδικῆς αὐτῆς ἐφαρμογῆς, ἔμεινε στείρα, περιορίζασα καὶ τὴν ἐπινοήσιν τῆς δαμαλίδος πάσης ἄλλης ἐπιδημικῆς νόσου.

Τούναντιον ὁ PASTEUR ἔταμεν εὐρείαν ὁδόν. Δὲν ἀπαραιτεῖται πλέον ἡ ἀπλή τις μόνον ἐργασία ἐν τῇ ἐργαστηρίῳ ὅπως ἐκτελεσθῆ διὰ τοῦ μάλλον ἰωδεστεροῦ ἰοῦ προφυλακτικῆς τῆς ἐνοφθαλμισμού, καὶ οὕτω ἐλπίζομεν νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν προφύλαξιν ἀπάντων τῶν ἐπιδημικῶν νοσημάτων. Ἡ θάσις ἐτέθη, μένει πλέον νὰ καταπολεμηθῶσιν αἱ τῆς ἐφαρμογῆς δυσκολαί. Ὁ PASTEUR δὲν ἐδράδουν ἐπίσης εἰς τὴν εὐρείαν τῆς δαμαλίδος τοῦ ἀνθράκος καὶ τοῦ ἐξανθήματος τῶν χοίρων.

ὑπὸ γενικῆν ἔποψιν εἶναι εἰσὶν ὅτι οὐδεμία φυσιολογικὴ διαφορά ὑπάρχει μεταξύ τῶν ἐπιδημικῶν νοσημάτων τῶν ζῶων καὶ τῶν ἀνθρώπων. Δικαίως ἔθεν καθολογούμενοι καὶ ἐκ τῶν ἐργασιῶν τοῦ PASTEUR, ἐζητήσαν νὰ εὕρωσι τὴν δαμαλίδα τῆς χολέρας, ὅπου καὶ ἔπραξεν ὁ ἱατρός FERRAN. Εἶναι λοιπὸν οὗτος κἀτοχος τῆς δαμαλίδος τῆς χολέρας; Τοῦτο δὲν δύναται τις ὀριστικῶς νὰ βεβαιώσῃ, εἰ καὶ τὰ πράγματα συνηγοροῦσι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον ὑπὲρ αὐτοῦ.

Τὸ πρόβλημα τοῦ δαμαλισμοῦ τῆς χολέρας εἶναι τοσοῦτον σπουδαῖον, ὥστε ἐπανάγκη εἶναι νὰ πραγματευθῶμεν ἐν ὀλίγοις περὶ τοῦ ἀνδρός, οὗ τινος τὸ ὄνομα τοσοῦτον εἶναι ἤδη μετ' αὐ-

τοῦ συνδεόμενον. Ὁ FERRAN ἦτο ἀφανὴς τις ἱατρός τῆς TORTOSA, πόλεως κειμένης πλησίον τῆς Βαρκελώνης. Ἐνηνοχολεῖτο πρὸς τινος χρόνου εἰς τὰς μικροβιολογικὰς σπουδὰς, ὅτε ἡ Ἀκαδημία τῆς Βαρκελώνης, προτιθεμένη νὰ πέμψῃ ἱατρὸν πρὸς σπουδὴν τῆς κατὰ τὸ παραλθὸν ἐτος ἐνοκηψάσης ἐν Μασσαλίᾳ χολέρας, προεκήρυξε διαγωνισμόν, ἀντὶ νὰ καταφύγῃ εἰς ἐκλογὴν. Ὁ ἱατρός FERRAN σημειωθείς ἐκ τῶν πρῶτων ἀνεχώρησε μετὰ τοῦ φίλου αὐτοῦ κ. PAULI, νεαροῦ γημικοῦ. Ἐν Μασσαλίᾳ ἀνέπτυξαν σχέσεις μετὰ δύο ἱατρῶν τῆς πόλεως τῶν κ. κ. NICATI καὶ RIETSCH, οἵτινες ἐδημοσίευσαν ἀξιολόγους ἐργασίας περὶ τῆς χολέρας, καὶ οἵτινες ἤνοιξαν εἰς αὐτοὺς ὀλόκληρον τὴν θύραν τοῦ ἐν τῇ νοσοκομείῳ τοῦ Φάρου ἐργαστηρίου τῶν. Ὁλόκληρον σχεδὸν τὸν μῆνα Σεπτεμβρίου διηλθον ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, βοηθοῦντες εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν χολερικῶν, συναθροίζοντες τὰς ἐκκρήσεις τῶν ἀσθενῶν, καὶ σπουδάζοντες καθ' ὅλους τοὺς τρόπους τὰ κομμάτια βραχυρίδια. Ἐπιτευχθέντος τοῦ σκοποῦ τῶν, προμηθευθέντες δὲ καὶ ἱκανὸν ἐκ καλλιεργίας ζωμῶν ἐπέστρεψαν εἰς Ἰσπανίαν. Ἐπὶ τῶν συνοδῶν ὅμως ἡ Ἰσπανικὴ κυβέρνησις ἐπέβαλλεν αὐτοῖς δεκαήμερον κάθαρσιν, ἵνα δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου κατασιγήσῃ τὴν κατ' αὐτῶν ὄργην τῶν κατοίκων. Εἰς τὴν δεῖ ἡγορήθησαν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο; Ἐξηκολούθησαν νὰ ανατρέψωσι τὰ μικροβία ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν περι αὐτοὺς ἐπαγρυπνούντων ἰσπανῶν στρατιωτῶν.

Ὁ ἱατρός FERRAN ἐπιστρέψας εἰς Tortosa κατὰ τὰς ἀρχὰς Ὀκτωβρίου, ἐξηκολούθησε τὰς ἐρεῦνας αὐτοῦ μετὰ μεγαλειότητας ζήσεως, τῆ βοήθειά καὶ τοῦ κ. PAULI. Μετὰ τινά ἐπὶ τῶν ζῶων πειράματα, ἐνοφθαλμίθη καὶ ὁ ἴδιος

ὁ Φίλιππος ἔφερε τὴν χειρὰ τῆς εἰς τὰ χεῖλη του καὶ τὴν ἐπίρριπτε, εἶτα δὲ, χωρὶς νὰ στραφῆ, ἀπῆλθε ὁμοίως τοῦ δωματίου. Ὁ γέρων Ματθαῖος ἀνέπνευσεν ὅταν ὁ ἀρχιτέκτων τὸν ἀπεχαιρέτισε καὶ ἀνεχώρησεν. Ἡ δυστυχὴς κόρη διήλθε νύκτα τεταραγμένην. Ἕκουσάν πάντοτε, ἔλεγε καθ' ἑαυτὴν, ὅτι ἡ συναισθησις ὅτι ἕκαστος εἰς τὸ καθήκον του δίδει μεγάλην ἀνάπαυσιν. Ἄλλ' ἐγὼ αὐτὴν τὴν ἀνάπαυσιν δὲν αἰσθάνομαι. Πῶς νὰ ὑποσέθω εἰς τὸν Λοπέξ, ὅτι θὰ τοῦ ἔμαι πιστὴ σύζυγος, ἀφ' οὗ ἀγαπῶ ἄλλον; Ὁ! διατὶ εἶναι τόσο δύσκολον νὰ θαυάζῃ τις τὴν εὐθειαν ὁδόν;

καὶ ἡ Κόγγα δὲν ἐκοιμήθη ἐκείνην τὴν νύκτα, μελετῶσα σχεδόν τι, τὸ ὅποιον τῇ ἐφαίνετο πρακτικόν. Εὐθὺς τὸ πρῶν ἔτρεπε πρὸς τὴν φίλην τῆς.

Σήμερον, τῇ εἶπε, πρέπει νὰ γείνης ὅσον ἡμπορεῖς πλέον δυσειδής· ὁ Λοπέξ θὰ σὲ ἰδῇ, θὰ τρομάξῃ καὶ θὰ σὲ ἀφήσῃ ἤρπουγον. Καὶ παρέδωκε τῇ Γουαδαλούπη παλαιὸν φόρεμα τῆς μητρὸς τῆς, καὶ τὴν παρεκίνει νὰ σχηματίσῃ διὰ τριχῶν καὶ θάμβιακος κυρτότητα

εἰς τὴν ῥάχιν. Ἄλλ' ἡ Λοῦ μεριδίωσα δὲν ἔσπερον εἰς τὸν μεταφρισμὸν τούτον. Πόσον μεγάλη ἐφαίνεται αὐτῇ ἡ ἡμέρα! Τέλος ἦλθε ἡ ταχυδρομικὴ ἡμέρα ἐκ Βαλλιαδολίτης, ἀλλ' ὁ Λοπέξ δὲν ἀφίχθη. Ἡ Κόγγα ἤτο πλήρης γαῖας.

Ἰσως τοῦ συνέθη δυστόχημα, εἶπε κροτούσα τὰς χειρὰς τῆς ἐκ χαρῆς· ἰσως τὸν συνέλαβαν οἱ λησταί. Τὶ εὐχάριστον θὰ ἦτο τοῦτο! — Κόγγα, εἶπεν ἡ Λοῦ, δὲν ἐντρέπεται; πῶς εὐχέσθαι τὸ κακὸν εἰς ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος δὲν σὲ ἔκαμεν οὐδὲν κακόν.

Ἄλλ' ἡ Ζωηρὰ νεάνης ἐξηκολούθει χορεύουσα ἐν τῇ δωματίῳ καὶ μετὰ δυσσεβείαν μεγάλην ἀπῆλθεν ὅταν οἱ γονεῖς τῆς τὴν ἐζητήσαν εἰς τὴν οἰκίαν.

Ἡ Ζωηρὰ εἶχε δύοσι, καὶ ἀστέρας τινὲς ἤρξαντο λάμποντες ἐν τῷ ὁραθῶν· ἡ Λοῦ ἐκάθητο μόνη καὶ περιόλου ἐν τῇ δωματίῳ τῆς. Ὁ πατήρ τῆς ἡτοιμάζετο νὰ μεταβῇ εἰς οἰκίαν γειτονικὴν, ὅτε αἴφνης ἤκουσθη ὁ κώδικον. Ἡ Γουαδαλούπη ἔτρεμεν ὅλη· ἐνόησεν ὅτι ὁ Λοπέξ ἤρχετο. Μετ' ὀλίγον εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωματίον τῆς ὁ πατήρ τῆς συνοδουόμενος ὑπὸ ἐτέρου τινός. Ἡ Λοῦ δὲν ἐτόλμα νὰ ὑψώσῃ τὰ χεῖρά της, τοσοῦτον ἦτο συγκλητικμένη.

Ἰδοῦ ἤλθεν ὁ γαμβρός μου, ὁ Λοπέξ, εἶπεν ὁ πατήρ εἰσερχόμενος. Ἰδοῦ καὶ ἡ Γουαδαλούπη... Φανερώσου, κόρη μου!... Πληγασία, γαμβρέ.

Θέλετε νὰ με ἀφήσετε ὀλίγας στιγμὰς μόνον μετὰ τὴν ἀρραθωνιστικὴν μου; εἶπεν ὁ ἄλλος. Ἀκουάσσα τὸν ἦχον τούτον τῆς φωνῆς ἡ Λοῦ ἀνεπήρησεν· ἦτο σκοτεινὰ, ἀλλ' ὅμως τῇ ἐφάνη...

Τώρα θὰ φέρω φῶς, εἶπεν ὁ γέρων καὶ ἀνεχώρησεν ἀφίνον μόνους τοὺς δύο νέους. Γουαδαλούπη, εἶπεν ὁ ξένος προχωρῶν καὶ ἀποθέτων τὸν μαζύδιαν του.

Ἄλλὰ, εἶπεν ἡ κόρη τρέμουσα... σείς δὲν εἶσθε ὁ κύριος Λοπέξ Κανέλος... σείς εἶσθε...

Αὐτὸς ἐξηγαγεν ἐκ τοῦ θυλακίου του ἐπιστολήν καὶ τὴν ἔταψε πρὸς αὐτήν. Μετέβην εἰς Βαλλιαδολίτην νὰ λάβω τὴν ἐπιστολήν σου· ἐδῶ μετὰ γράφεις ὅτι ὁ πατήρ σου εἶναι ἕτοιμος νὰ τηρήσῃ τὴν ἀρχαίαν του ὑπόσχεσιν. Καὶ ἐδῶ ἐμπρὸς σου ἵσταται τώρα ὁ Λοπέξ Κανέλος, ὁ ὁποῖος ζητεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὅρου τοῦ συμβολαίου.

Ἄλλὰ, εἶπε πάλιν ἡ κόρη... σείς εἶσθε ὁ Φίλιππος...

Ναί, ἀπεκρίθη οὗτος, εἶμαι ὁ ἴδιος. Δὲν ἤθελον νὰ σὲ ἀποκτήσω δυνάμει συμφωνητικῶν καὶ ὀρκου ἀρχαίου· ἤθελον νὰ σὲ γρυστώ μόνον εἰς ἐμέ... Σὲ ἠπάτησα, Γουαδαλούπη ἀγαπητή... μετὰ συγκωφῆς;

Ἡ κόρη ἐνόησε τώρα τί συνέθη· τὰ δέμμα τῆς ἀπῆστροψαν ἀπὸ χαρὰν καὶ εὐδαιμονίαν. Πόσον μ' ἔδασάνουσι! εἶπε ῥιπτομένη εἰς τὰς ἀγκάλας του.

Ὅλος ὁ βίος μου θὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸ νὰ ἐκπλύνω τὴν διαγωγὴν μου ταύτην... Σ' εὐχαριστῶ, Γουαδαλούπη μου, ὅτι ἦσο τόσο σταθερὰ καὶ πιστή.

Ἡ μικρὰ μου Λοῦ εἶναι εὐτυχὴς! ἀνεφώνησεν ὁ γέρων ἀπόμαχος εἰσερχόμενος καὶ κρατῶν λόγον... Ἐγὼ πάντοτε τὸ ἔλεγα, ὅτι θὰ κατορθώσω νὰ κάμω εὐτυχὴ τὴν μικρὰν μου Λοῦ!

καὶ διατὶ ὅχι; Γουαδαλούπη, ἐπιθυμῶ νὰ μάθω τὴν αἰτίαν τῆς τῶσούτης αἰφνιδίας μεταβολῆς... Καὶ πάλιν σ' ἐρωτῶ· θέλεις νὰ γείνης σύζυγός μου;

Ὅχι, ὅχι, εἶναι ἀδύνατον! ἀπεκρίθη ἡ κόρη μετὰ φωνῆς οὐνομένης.

Ἄδύνατον, λέγετε; Λοιπὸν, Γουαδαλούπη, δὲν με ἀγαπᾷς, καὶ θέλεις νὰ με κάμῃς δυστυχῆ;

Ἡ νεάνης ἵστατο σιωπῶσα, ἀλλήλως εἰκὼν θλίψεως καὶ ἀμηχανίας.

Λοιπὸν με ἀποδιώκει; εἶπεν ὁ ἀρχιτέκτων μετὰ τινὰς στιγμὰς. Χαίρετε λοιπὸν, δεσποσύνη! Χαίρετε διὰ παντός!

Καὶ ἐκρηγνύθη πρὸς τὴν θύραν. Ἐκεῖ ἐστάθη καὶ ἔρριψε τελευταῖον βλέμμα πρὸς τὴν κόρην. Ἰστατο αὐτῇ ἀκίνητος ἐν τῇ θέσει τῆς, ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς προσηλωμένοι ἐπὶ τοῦ νέου ὀμίλου γλῶσσαν ἐκπραστικὴν τοσοῦτον, ὥστε ὁ ἀρχιτέκτων ἐννόηθη πάλιν πλησίον τῆς καὶ λαμβάνων τὴν χειρὰ τῆς, τῇ εἶπε μετὰ γλυκύτητά.

Ἦξευρα, Γουαδαλούπη, ὅτι ἡμεῖς συνεννοοῦμεθα. Εἰπέ μοι τώρα τὴν αἰτίαν.

Εἶμαι ἠρραθωνιστικὴν μετὰ ἄλλον, ἀπεκρίθη ἡ κόρη· ἐννοεῖτε τώρα διατὶ δὲν πρέπει ν' ἀκούσω τοὺς λόγους σας;

Καὶ ἀγαπᾷς αὐτὸν τὸν ἄλλον;

Ὅδὲ τὸν γνωρίζω... ὁ πατήρας ἔδωκε τὸν λόγον...

Ὁ πατήρ σου ἡμπορεῖ ν' ἀποσύρῃ πάλιν τὸν λόγον σου, καὶ μετὰ τὸν ἄλλον... τελειῶνω ἐγὼ τὴν διαφοράν.

Ἀδύνατον! Ἀδύνατον! ἀνεφώνησεν ἡ Γουαδαλούπη... Θὰ κάμω τὸν πατέρα μου ἐπίορκον; Ἠμπορῶ νὰ τοῦ προεζήσω τῶσιν ἐντροπήν;

Εἰπέ μοι, Γουαδαλούπη, ἐὰν αὐτὸς ὁ ἄλλος δὲν εὐρίσκετο εἰς τὸ μέσον — θὰ σ' ἐκέρδιζον ἐγὼ;

Θεέ μου! ἀνεφώνησεν ἡ κόρη, πρέπει νὰ κάμω τὸ χρέος μου· καὶ ὅμως τὸ πρᾶγμα εἶναι τόσο δύσκολον!

Νὰ κάμῃς τὸ χρέος σου, Γουαδαλούπη, εἶπεν ὁ Φίλιππος σοβαρῶς. Ἐγὼ σὲ ἀφίνω· ἀλλ' ὅπου καὶ ἂν ἦμαι, ἡ ἀνάμνησίς σου θὰ με ἀκολουθῆ. Εἶσαι ἡ ἀριστὴ τῶν θυγατέρων, καὶ βεβαίως θὰ γείνης ἡ πιστοτέρα τῶν συζύγων. Εὐτυχὴ Λοπέξ, ποῖον θησαυρὸν ἀποκτήσῃ!

Χαίρετε, εἶπεν ἡ Γουαδαλούπη καὶ προσέβλεψε πρὸς αὐτὸν. Χαίρετε, θὰ σὰς ἐνθυμοῦμαι πάντοτε ὡς καλὸν φίλον...

Ὁ Φίλιππος ἔφερε τὴν χειρὰ τῆς εἰς τὰ χεῖλη του καὶ τὴν ἐπίρριπτε, εἶτα δὲ, χωρὶς νὰ στραφῆ, ἀπῆλθε ὁμοίως τοῦ δωματίου.

Ὁ γέρων Ματθαῖος ἀνέπνευσεν ὅταν ὁ ἀρχιτέκτων τὸν ἀπεχαιρέτισε καὶ ἀνεχώρησεν. Ἡ δυστυχὴς κόρη διήλθε νύκτα τεταραγμένην. Ἕκουσάν πάντοτε, ἔλεγε καθ' ἑαυτὴν, ὅτι ἡ συναισθησις ὅτι ἕκαστος εἰς τὸ καθήκον του δίδει μεγάλην ἀνάπαυσιν. Ἄλλ' ἐγὼ αὐτὴν τὴν ἀνάπαυσιν δὲν αἰσθάνομαι. Πῶς νὰ ὑποσέθω εἰς τὸν Λοπέξ, ὅτι θὰ τοῦ ἔμαι πιστὴ σύζυγος, ἀφ' οὗ ἀγαπῶ ἄλλον; Ὁ! διατὶ εἶναι τόσο δύσκολον νὰ θαυάζῃ τις τὴν εὐθειαν ὁδόν;

καὶ ἡ Κόγγα δὲν ἐκοιμήθη ἐκείνην τὴν νύκτα, μελετῶσα σχεδόν τι, τὸ ὅποιον τῇ ἐφαίνετο πρακτικόν. Εὐθὺς τὸ πρῶν ἔτρεπε πρὸς τὴν φίλην τῆς.

Σήμερον, τῇ εἶπε, πρέπει νὰ γείνης ὅσον ἡμπορεῖς πλέον δυσειδής· ὁ Λοπέξ θὰ σὲ ἰδῇ, θὰ τρομάξῃ καὶ θὰ σὲ ἀφήσῃ ἤρπουγον.

Καὶ παρέδωκε τῇ Γουαδαλούπη παλαιὸν φόρεμα τῆς μητρὸς τῆς, καὶ τὴν παρεκίνει νὰ σχηματίσῃ διὰ τριχῶν καὶ θάμβιακος κυρτότητα

τῆς ἔλαβον τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα: "Ἀνεκαλύφθησαν νέαι φάσεις μορφολογικαὶ τοῦ μικροβίου τῆς χολέρας. Τὸ πρόβλημα τῆς μεταδόσεως τῆς χολέρας εἰς τὰ ζῶα καὶ ὁ ἐνοφθαλμισμὸς αὐτῶν ἐπέτυχον πληρέστατα. Ὁ ἄνθρωπος ἀνέχεται τὸν ἐνοφθαλμισμόν. Ὁ PAULI καὶ ἐγὼ ἐνοφθαλμίσθημεν. FERRAN."

Ὁ ΙΣΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΟΣ FERRAN.

Τὸ μικροβίον τῆς χολέρας. Τὸ τὸλήμημα τοῦτο ἦτο ἀναμφισβήτητον θαρραλεότατος, ἐπειδὴ, ἐὰν τὸ ζῶον δὲν ὑφίστατο τὴ παραχῆς τινὰς μόνον κατὰ τὸν ἐνοφθαλμισμόν, οὐδὲν ὅμως ἀπεδείκνυεν ὅτι καὶ ὁ ἄνθρωπος δὲν θὰ ἀπέθνησκε διὰ τῆς δοκιμῆς ταύτης, τοῦ ζώου ἄλλως τε μὴ πάσχοντος ὑπὸ χολέρας. Ἡ ἐπιτυχία ἔστειλε τὴν τὸλήμην τοῦ ἰσπανοῦ ἱατροῦ, καὶ τὴν 9 Ὀκτωβρίου, ὁ βασιλεὺς, ὑπουργοὶ τινες, ὁ δήμαρχος τῆς Βαρκελώνης, καὶ ἱατρικαὶ τινες ἐπισιμύ-

ΚΡΗΝΗ ΕΝ ΤΟΙΣ ΓΛΥΚΕΟΙΣ ΥΔΑΣΙΝ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ 50 ΦΟΙΝ. ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ. — ΔΙΕΤΟΥΝΣΙΣ ELSTER-STRASSE 41. LEIPZIG.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΩΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ ΤΟΥ ΕΝ ΤΕΡΓΕΣΤΗ ΑΥΣΤΡΟ-ΟΥΓΓΡΙΚΟΥ ΛΟΪΔ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Τεργέστης·

ΓΡΑΜΜΗ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΙΝΔΙΩΝ ΚΑΙ ΚΙΝΑΣ (διὰ τῆς διώρυγος Σουέζ), εἰς Χόγκ-Κόγκ, διὰ Βρεντησίου, Πόρτο-Σαῖδ, Ἄδεν, Βομβάης, Κολόμβου, Πέναγγ καὶ Σιγγαπώρης τῆ α'. ἐκάστου μηνὸς εἰς τὰς 4 μ. μ.

Εἰς Καλοῦτταν διὰ Πόρτο-Σαῖδ, Σουέζ, Ἄδεν καὶ Κολόμβου τῆ 15 Ἰανουαρίου, 15 Φεβρουαρίου, 15 Μαρτίου, 15 Ἀγούστου, 15 Σεπτεμβρίου, 15 Ὀκτωβρίου, 15 Νοεμβρίου καὶ 15 Δεκεμβρίου εἰς τὰς 4 μ. μ.

Ἐπὶ τῆς γραμμῆς Τεργέστη-Βομβάης τὰ ἀτμόπλοια θέλουσι διανῆσι 10 μίλια τὴν ὥραν, μεταξύ δὲ Βομβάης καὶ Χόγκ-Κόγκ 9 μίλια.

ΓΡΑΜΜΗ ΑΙΓΥΠΤΟΥ. Ἐκάστην Παρασκευὴν εἰς Ἀλεξάνδρειαν διὰ Κερκύρας (συγκοινωνία πρὸς τὸ Πόρτο-Σαῖδ καὶ τὴν Συρίαν).

ΓΡΑΜΜΗ ΑΝΑΤΟΛΗΣ. Ἐκάστην Τρίτην εἰς τὰς 4 μ. μ. εἰς Ἑλλάδα μέχρι Σμύρνης, ἐναλλάξ διὰ Φιουμίου, Βρεντησίου, Πειραιῶς, καὶ διὰ Ἀγκῶνος κτλ.

Τὴν Τετάρτην (ἐκάστην δευτέραν Τετάρτην ἀπὸ 10 Ἰανουαρίου) τῆ 6 μ. μ. εἰς Φιόμιον, Κέρκυραν, Πάτρας, Κατάκλων, Καλάμας, Πειραιᾶ, Θεσσαλονίκην, Θεσσαλίαν μέχρι Κωνσταντινουπόλεως.

Τὸ Σάββατον τῆ 2 μ. μ. εἰς Κωνσταντινούπολιν μὲ προσέγγισιν εἰς Κέρκυραν καὶ Πειραιᾶ· εἶτα δὲ ἐκ Πειραιῶς εἰς Σύρον, Κρήτην, Σμύρνην, Συρίαν, Θεσσαλίαν, καὶ διὰ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Εὐξείνου Πόντου (τῆς μαύρης θαλάσσης) καὶ τοῦ Δουνάβεως.

Εἰς ΤΥΝΙΔΑ κατὰ δεκαπενθημερίαν, τὴν Πέμπτην ἀπὸ τῆς 4 Ἰανουαρίου εἰς τὰς 4 μ. μ. διὰ Ἀγκῶνος, Βάρης, Βρεντησίου, Μεσσήνης, Κατάνης, Συρακουσῶν καὶ Μελίτης (Συγκοινωνία ἐν Ἀγκῶνι διὰ Φιόμιον καὶ ἐκ Φιουμίου).

Εἰς ΔΑΔΑΜΑΤΙΑΝ τὴν Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον ἐκάστης ἑβδομάδος.

Πλεονέκτημα πληροφορίας δίδει ἡ ἐν Τεργέστη Διεύθυνσις καὶ τὸ Γενικὸν Πρακτωρεῖον τοῦ αὐτρο-ουγγρικοῦ Λοῦδ ἐν Βιέννῃ (Schwarzenberg-Platz ἀρ. 8).

120

ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΟ-ΑΡΑΒΙΚΟΝ

περιέχον τὰς κυριώτερας καὶ χρησιμώτερας λέξεις καὶ φράσεις ἡρμηνευμένας ἀραβιστὶ δι' ἑλληνικῶν χαρακτήρων καὶ παράρτημα διαιρούμενον εἰς τρία μέρη· Α'. Περιγραφὴν τῶν ἐπισημοτέρων πόλεων καὶ μνημείων τῆς Αἰγύπτου· Β'. Τὰς ἐθνικὰς καὶ θρησκευτικὰς ἐορτὰς τῶν Αἰγυπτίων· Γ'. Τὰ ἔθνη, ἔθιμα, δοξασίας καὶ προλήψεις τῶν Ἀράβων κτλ.

Συνταχθὲν

ὑπὸ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ Ι. ΠΕΝΤΑΚΗ.

Ἐκδοθὲν ἀναλώμασι

τοῦ Ἑλληνικοῦ βιβλιοπωλείου "Φοῖνικος"

ΠΕΤΡΟΥ ΣΑΡΑΝΤΗ.

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΙ.

1885.

ΜΙΑΤΩΝΟΣ

ΑΠΟΛΕΣΘΕΙΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

ἔμμετρος μετάφρασις

Ἀλεξάνδρου Σ. Κάσδαγλη.

Ἐκδόσις πολυτελεῆς μετὰ εἰκόνων

ὑπὸ

Gustave Doré.

Ἐν Λειψίᾳ

1884.

W. DRUGULIN.

Ἐκδίδεται κατὰ τεύχη· τιμὴ ἐκάστου τεύχους μάρκα 2.

M. MINGHETTI.

Τὰ πολιτικὰ κόμματα καὶ ἡ τούτων ἐπέμβασις εἰς τὰ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς διοικήσεως.

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ καὶ εἰσαγωγή

Γ. Μικονίου

διδάκτορος τῆς Νομικῆς.

ΕΝ ΛΕΙΨΙΑΙ.

W. DRUGULIN

1885.

Ἐδρῆται παρὰ τῷ τυπογραφείῳ

W. DRUGULIN

ἐν Λειψίᾳ, καὶ τιμᾶται φράγκων 5.

ΕΣΠΕΡΟΣ.

Σύγγραμμα περιοδικὸν μετὰ εἰκόνων ἐκδιδόμενον ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ
τῆ 1/13 καὶ 15/27 ἐκάστου μηνός.

Τιμὴ ἑτήσια προπληρωτέα φράγκα 40 (= μάρκα 32 = ρούβλια 16).
Τιμὴ καταχωρίσεως δι' ἕναστον στίχον φοῖνικ. 50.

ΤΟ ΕΤΟΣ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΟΥ ΑΡΧΕΤΑΙ ΤΗ 1/13 ΜΑΙΟΥ.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΟΥ.

ΑΘΗΝΑΙ, ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ· κλ. Κάρολος Μπέκ, βιβλιοπώλης. ΚΕΦΑΛΑΗΝΙΑ·
κ. Πέτρος Μ. Γκεντιλίνης. ΠΑΤΡΑΙ· κ. Πανωανίας Χοιδᾶς.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ καὶ ἡ λοιπὴ Αἰγύπτου· κ. Πέτρος Σαράντης, βιβλιοπω-
λεῖον "Ὁ Φοῖνιξ" ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ· κ. Ἰωάννης Παπάδης, βιβλιοπώλης. ΦΙΛΙΠ-
ΠΟΥΠΟΛΙΣ· κ. Γεώργιος Τσοῦντας, ἰατρός. ΣΜΥΡΝΗ· κκ. Δεκέριος καὶ
Σα, καὶ κ. Φρ. Σαρίκας. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ· κ. Σ. Γράσος, βιβλιοπώλης. ΑΔΡΙΑ-
ΝΟΥΠΟΛΙΣ· κ. Κωνστ. Κυριαζής. ΣΕΡΡΑΙ· κ. Κ. Χόνδρος. ΚΑΒΑΛΑ· κκ.
Α. Γ. Κούζης καὶ Σα. ΜΥΤΙΛΗΝΗ· κ. Ξενοφῶν Γχορτζιώτης. ΠΕΡΟΥΣΙΑ·
Αἰδης. Ἀνανίας Ἀλεξανδρίδης. ΣΑΜΟΣ· κ. Σταματιάδης, ἑφορος τῆς Σαμιακῆς
Βιβλιοθήκης. ΒΗΡΥΤΤΟΣ· κ. Χρ. Χριστοφόρου. ΑΜΙΣΟΣ· κ. Κ. Λαναράς, ἰατρός.
ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ ΚΡΗΤΗΣ· κ. Ἀπ. Ξενοῦδάκης. ΡΟΔΟΣ· κ. Μ. Μαλλιάρης.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ· κ. Γ. Β. Λάππας. ΛΕΥΚΩΣΙΑ καὶ ΔΕΜΗΣΣΟΣ Κύπρου· κ. Π. Δ.
Παπαδάκης. ΛΑΡΝΑΞ· κ. Ἰωάννης Πιερίδης.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ· κ. Ἀριστόδημος Α. Βοσκόφ. ΙΒΡΑΙΑ· κ. Ἰωάννης
Α. Βοσκόφ. ΤΟΥΡΝΟ-ΜΑΓΟΥΡΕΛΟΝ· κ. Τηλέμ. Παπαζογλου. ΚΟΡΑΒΙΑ,
ΠΗΚΕΤΟΝ, ΚΑΡΑΚΑΑ καὶ ΚΡΑΙΟΒΑΝ· κ. Νικόλαος Καραβίας. ΚΑΛΑΦΑ-
ΤΙΟΝ· κ. Μ. Σιμωνίδης. ΓΙΟΥΡΓΕΒΟΝ· κ. Νικόλ. Κ. Πεταλάς. ΓΑΛΑΖΙΟΝ·
κ. Ἀχιλλεὺς Α. Βοσκόφ.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ· κ. Ἰάκωβος Μάνος, ἰατρός. ΜΟΣΧΑ· κ. Γρηγ. Ι. Ροσσόλυ-
μος. ΟΔΗΣΣΟΣ· κ. Γ. Κομποθέρας. ΤΑΙΓΑΝΙΟΝ· κ. Δημ. Δ. Ἀλεξόπου-
λος. ΡΟΥΣΤΟΒΙΟΝ· κ. Στέφ. Λοβέρδος. ΓΕΙΣΚ· κ. Π. Α. Ἀξιώτης. ΝΙΚΟΛΑΙΕΦ·
κ. Ἀλ. Ἰγγλέσης. ΒΕΡΔΙΑΝΕΚΑ· κ. Νικ. Κ. Μουσοῦρης. ΓΕΜΑΝΑΙΟΝ·
κκ. Ἀδελφοὶ Κωνσταντινίδαι. ΚΙΣΝΟΒΙΟΝ· κ. Α. Καρθούνης. ΠΟΤΙΟΝ· κ. Περι-
κλῆς Ν. Κομηλιάδης.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ· κ. Θεμιστοκλῆς Πετροκόκκινος.

ΜΑΣΣΑΛΙΑ· κ. Π. Ἐκιντζόγλου.

ΔΟΝΔΙΝΟΝ· κ. Σ. Παπαντωνόπουλος. ΔΙΒΕΡΠΟΥΛ· κ. Γ. Θ. Σκρινῆς.

ΡΟΥΣΤΟΥΚΙΟΝ Βουλγαρίας· κ. Σταῦρος Χριστοδουλίδης.

ΤΕΡΓΕΣΤΗ· κ. Π. Περβάνογλου. ΚΑΛΚΟΥΤΤΑ· κ. Γ. Μικωνίος.

ΝΕΑ-ΤΟΥΡΚΗ· κ. Δημ. Ν. Μπότσης, γενικὸς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὰ μέρη, ἔνθα δὲν ἐσυστήθησαν ὀριστικῶς ἐπιστασίαι, οἱ
βουλόμενοι δύνανται νὰ γείνωσι συνδρομηταὶ ἐπὶ προκαταβολῇ τῆς
ἐτησίας συνδρομῆς, ἀποτεινόμενοι εἴτε κατ' εὐθείαν εἰς τὴν διεύθυνσιν
(ELSTER-STRASSE No. 41) ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ, εἴτε εἰς τὰ οἰκεία ταχυδρο-
μικὰ γραφεῖα, τῆς διευθύνσεως τοῦ Ἐσπεροῦ συνεννοηθείσης περὶ τούτου
μετὰ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν γερμανικῶν Ταχυδρομείων. Τὸ φύλ-
λον ἀποστέλλεται ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΟΥ. ELSTER-STRASSE No. 41. LEIPZIG.

Διευθυντῆς καὶ ἐκδότης· Δρ. Ι. ΠΕΡΒΑΝΟΓΛΟΣ ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ. ELSTER-STR. 41.

Χαρτοπωλεῖον· Β. ΣΙΓΙΣΜΟΥΝΔΟΥ ἐν Βερολίνῳ, Φραγκοφόρτη καὶ Λειψίᾳ. — Τύποις· Γ. ΔΡΟΥΓΟΥΤΑΙΝΟΥ ἐν Λειψίᾳ.